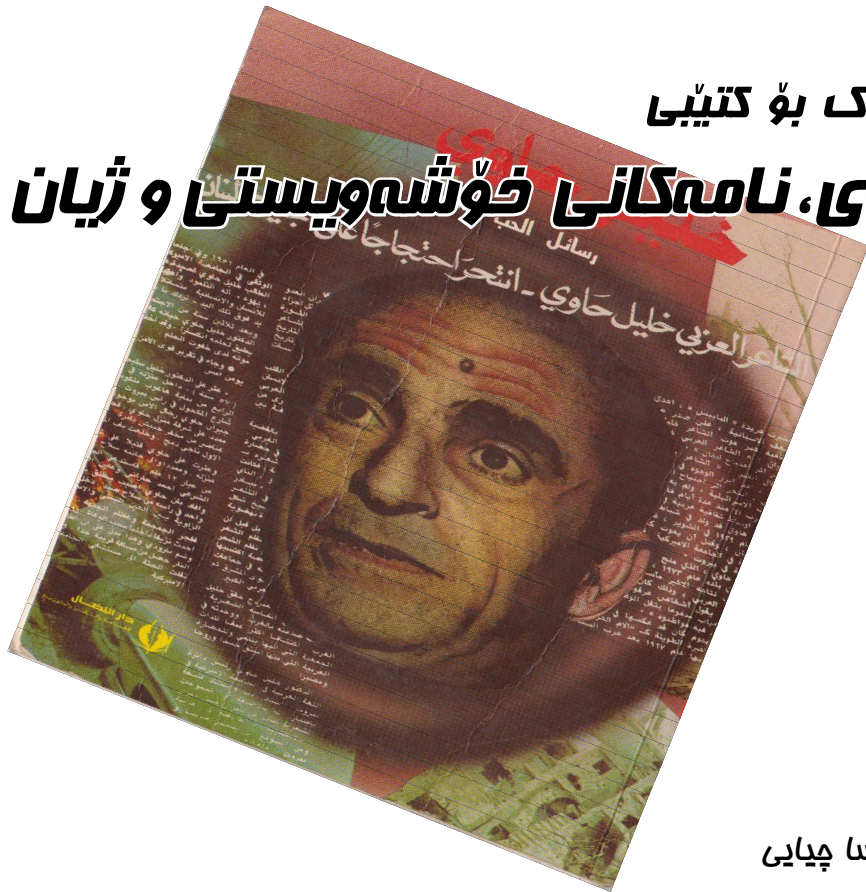

فۆيئندنه ودهيك بۇ كتيبي

خهليل حاوي، نامهگاني فؤشهويستي و ژيان

فۆيئندنه وهى: عيسا پيايى

له (۵ - ۶ - ۱۹۸۲)، وهكو نارېزايى ده رېرېننك بهرامبەر داگيركردنى لوېنان له لايهن ئيسرائيله وه، له ماله كهى خويدا، خۆى كوشتووه . كتيبه شيعرييه كانى: (دهرياي خۆله مئيش ۱۹۵۷) (شمشال و با ۱۹۶۱) (كۆردره كانى برسيتيى ۱۹۶۴) (هه وره برووسكهى زامدار ۱۹۷۰) (لغازر ۱۹۰۰). ئەم دەرگايه، به له چاپدان وبلۆكردنه وهى نامه كانى ئەم شاعيره پر كيشه يه دا، كارىكى گرنگيان ئەنجام داوه، ههركه سى ئەم نامانه بخويئنه وه، خۆكوشتنى ئەم شاعيره سه رسامى ناكات، چونكه شاعير كه سىك بووه، هه ميشه له چه قى گه رده لوولى كيشه كاندا بووه، به هه رلايه كدا نامه كان ده خويئنه وه، ياداشتى كه سى، شاعيري ده خويئنه وه، كه له به رده م كۆمه لى كيشه دايه، به تاييه تى له دوا نامه دا كه به و ناو نيشانه يه (خۆكوشتن وهك سه ره تايه ك): نامه كه، به كردنه وه و ئازادكردنى كه نالى (سوئسى ميسرى ده ست پئده كات، كه ئەمه ش نهك هه ر هيمى رابوونىكى نه ته وه يى، به لكو چه قى هه موو كيشه كانى عه ره به) و دوواتر به زۆر بابه تى هه ستيارى فكري وشيعرى ونه ته وه يى تردا تپه ر ده يى، زۆر برگه ش ئاماژهن بۆ گه لى شتى شاراوه و خوديى كه بۆ

ئەم كتيبه، له به يروت و له لايهن دەرگايى (النضال) وهه سالى (۱۹۸۷)... چاپى يه كه م... چاپ وبلۆكراوه ته وه، به بى ناوه ينانى تاييه تى كه سى يان ئەوه كه سانه ي به كاره كه هه لساون. كتيبه كه، پيئكه اتووه له پيشه كيه ك، كه (خهليل حاوي) ژيانى خۆى به كورت وپوختى بۆ دكتور (ساسين عه ساف) ياداشت كردووه، ئەوكاته ي كه لاي ئەو قوتابى بووه، له گه ل (۲۸) نامه و (۲) شيعردا، له تيبينيه كدا كه له سه ره تايى كتيبه كه دا هاتووه: (سه رجه م نامه كان بى ناو نيشان، ئەم دەرگايه خۆيان ناو نيشان يان بۆ هه لباژاردوون، ته نيا دوو شيعره كه نه بيت).

له (۱/۱/۱۹۲۵)، له شوپر لوېنان له دايك بووه . له سالى (۱۹۵۵)، ماسته رى وه رگرتووه و ناو نيشانى نامه كه ي (عه قل و ئيمان له نيوان غه زالى و ئيبين پوشدا) بووه . سالى (۱۹۵۹)، له زانكۆى كيمبرج دكتوراي وه رگرتووه، ناو نيشانى نامه ي دكتورا كه ي (جوبران خهليل جوبران، چوارچپوه ي ژيارى . كه سى تى وپاشماوه كانى)، تاپله ي پرؤفيسۆر خويئندويه تى. سالى ۱۹۸۲، كورسى (مارگريت وايرهاوز) و (جيمس جيوبت) ي پيپه خشراره .

خویندنه وهی که سی (خه لیل حاوی) و ئه و قهیرانه پۆچی و ئه وینه تهنیا یانهی که شاعیر، بهر له خۆکوشتنی پیا تپه پروه، زۆر خالی تاریک پوون ده که نه وه...! به لایه کیترا، نامه کان ئاوینه یه کی راستگۆی ژیا نی سهیری (حاوی)ن، چونکه زۆریه ی نامه کان بۆ ژنیک نووسراون، نامه گه لیک بارگاوین له پیاوئیکی (ته نیا و هه لا هه لا و هه ندی جار لاوان) یشه وه، بۆ ژنی یان ژنگه لیک هۆشیار په وانه کراون، (هیچ شتی، قه ره بووی دووری تۆم بۆ ناکاته وه، هیچ شتی...!)، به لام خالیش نین له جموجۆلی هه رزه کارانه، ئیشی گران و بیئامانی عاشقیکی ره شبین و بیه یوا، نازاری نه ته وه یی و نیگه رانی شاعیریکی داهینه ر...!

خه لیل حاوی) پیاوئیکه له مه قی ئازا(هکاندایه:

که سی ئاگای له و پۆژانه ی خه لیل حاوی نه بووی و ته نیا له م نامانه وه بیناسی، دره نگه هه ست به و دووفاقیه هزریه ده کات، چونکه خوینده ر له نامه کاندای (دۆن جوان) ئی ده بین، زیاتر له وهی که شاعیری ده خوینته وه، شاعیری که له نه جامدا، وه کو پاله وانیکه نه ته وه یی ده بیته قوربانی کیشه یه کی نه ته وه یی ئالۆز، که داگیرکردنی لوبنانه له لایه ن ئیسرائیله وه. له نامه یه کیدا که به ناو نیشانی (نه زۆکی) ه، له خویندنه ویدا خوینده ر هه ست ده کات، که ئه م نامه یه که سیک نووسیویه تی به که ناره کانی رووخانه وه یه، نامه ی پیاوئیکی ده ستش تووه له زۆر به ها و ئیلتیزام، پیاوئیکه که گرانه له کۆتاییدا وه کو پاله وانیکه نه ته وه یی خۆ نمایشبکات... و ده شبکات...!..

ئه مه ش ده قی ئه و نامه یه یه:

(ئه وهی که له نامه یه کتا بۆیان باسکردووی، راستی هه موو راستیه کانه، چونکه من ئیستا و پیش ئه وهی پیرتریم، هه ست به نا ئومئیدییه کی ته واو، به ره شبینییه ک ده که م، که گالته ی به هه موو هه ولێک دئ... له و دیو ئه و په نگدانه وه خه له تینه ره وه به یاریکی نه زۆک درده که وئ... ده کړئ دوو هه فته مۆله تم به یه ت وئو ماوه یه بمیووری له نه نووسینی نامه، به مه رجئ تۆ هه میشه نامه م بۆ بنووسی، له باره ی ئه قین و له باره ی سه رخۆشبوون، له باره ی یادگارییه وه بنووسه، نامه م بۆ بنووسه و له وئ له لوبنان، چی ئاره زوو ده که یه ت ئه نجامیده، خۆشه ویستی بکه، شووبکه، سه رخۆش به... به لام درۆ له گه ل مندای بکه و منیش ئاماده م بپوات پبیکه م، من به قهیرانیکیدا تیده په رم، قهیرانیکی

که واملیده کات، خۆ به گوریسی وه همدا هه لده واسم، ده ی که واته، ئه گه ر بۆ ماوه یه کیش بیته، به سه ر ئه م گوریسه وه به مه یله وه، تۆ ئیستا ده توانی شه نگترین و ئاسانترین تۆله م لیبکه یته وه، ئه ویش به وهی، که واز بیینی له نامه نووسین و نامه م بۆ نه نیری، که بییه شمکه ی له دوا گوریسی، که دهستم پیوه گرتووه...)

من چاوه پوانی نامه کانی تۆم

خه لیل

۱۹۵۶/۱۰/۲۳

زۆرجاران و له زۆریه ی نامه کاندای، ناویک، یان خه تیک یان بره گه یه ک یان زیاتری لیسراوه ته وه، یان به به تالی هیلراوه ته وه، زۆرجاریش ئه م سپینه وانه له هه ندی جیگه ی زۆر هه ستیاردان، که به ته واوی کار له خویندنه وه ی نامه کان ده که ن، له کۆتای نامه یه کدا ده نووسی: له راستیدا دهستم ماندوو بوو له هه لگرتنی قه له م وفیلی وشه کان، وشه کان په نجه ره یه کن که گه نجینه کانی ناخیان له کبیس ده چئ و ته نها سه ده فه سه رئاوکه وتوووه کان ده بینن. له بیوگرافیای شاعیر... و نامه کانی شیدا، زیاتر نامۆی له م په هه ندانه وه درده که وئ:

(هه ندی نه ته وه یی):

ئه م شاعیره تاسنووریکی زۆر نه ته وه یی بووه، به لام له گه ل هیچ گروپیکی نه ته وه ییدا ریکنه که وتوووه، له پانزه سالییدا ده خزیته ریزه کانی پارتی نه ته وه یی سووریه وه، (هه مان ئه و پارتی که له به رواری جیا جیادا، هه ریه ک له ئه دۆنیس و محمه د ماغوتیش په یوه ندییان پیوه هه بووه... چیا یی)، پاش هه سکردن به عه ده میه تیکی زۆر، دووباره بۆ دۆزینه وه ی به های شارستانی عه ره بی ده لی: زانیم که پارتی نه ته وه یی هه له یه کی گه وری کردوو، کاتئ بانگه شه ی ئه وه ی کردوو به که ناوی سووریا و شارستانی سووریا وه، ته نها هیلال خه سبب بگریته وه، ئه وه شم ده زانی که بانگه شه بۆ یه کیتییه کی ئاوا، هه ر ده بئ به ناوی عه ره بییه وه بیته، چونکه ئه وه سیمایه کی سه ره کییه، که که له پووری ئه م ناوچه یه پیکدیئ، ئا له و که شه دا ئاگری کیشه یه ک به ریا ده بی له نۆوان دوو به ره دا، به ره ی یه که م، که له لایه ن من (خه لیل حاوی) و دوکتۆر یوسف ئیدریس له گوڤاری (ئاداب) و، به ره که ی تریش له لایه ن یوسف خال وئو دۆنیس له گوڤاری شیعه ره وه خۆش ده کرا، به ره ی دووم ده یویست، لوبنان له نه ژادی عه ره بی داپرئ، کیشه که ش به زالبوونی به ره ی یه که م کۆتایی هات،

لهچاندنی شارستانیتی عه‌ره‌ب له‌ده‌روون و نووسینی عه‌ره‌ب ومه‌سیحی لوبنانیدا. له‌جیگایه‌کیتردا، هر له‌ویاره‌یه‌وه ده‌لی: ئه‌و هه‌سته‌ش رهد ده‌که‌مه‌وه که پابوونی عه‌ره‌بی باسی لیوه ده‌کات، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی بانگه‌شه‌یه‌کی ره‌سه‌نی هه‌لقوولای ده‌روونی موسولمانه‌کان بیته...! هه‌ندی‌جگار زور تووره ده‌بووم له هه‌ندی رۆشنبیری ئیسلام، که وایانده‌زانی، ئیسلامیتی ئه‌وان وایان لیده‌کات، که له عه‌ره‌بیدا ره‌سه‌نتر بن..

ده‌ه‌ندی فو‌الله‌ویستی:

ده‌لی: (چه‌نه‌بازی ژنانه‌ی کۆمه‌لگه‌ی به‌یروتی، په‌یوه‌ندی نیوان دووکه‌سی تیکدا، په‌یوه‌ندی نیوان منو چیرۆکنووس (دیزیلئه‌میر) ئه‌وه‌ی که من کیتابی جویرانم پییه‌خشی، بۆ ئه‌و ده‌سته‌ی که له‌شه‌وانی گومان و داهیناندا، ده‌ستی گرتم و هر ئه‌ویش یاوه‌رم بوو تا کیمبردج). ده‌ریاره‌ی ئه‌زموونی (کیمبردج) له‌رووی سۆزداریه‌وه ده‌نووسی: به‌و ژنه نه‌گه‌یشتووم که هاو‌پیه‌کم بیته، هه‌موو لایه‌نه‌کانی ده‌روون و ئاره‌زووه‌کانم له‌رووی فکر و هه‌ست و شعره‌وه پر بکاته‌وه، ژن به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌فسووناوی کیشم ده‌کات، بیته‌وه‌ی به‌ته‌واوی به‌ده‌نگیه‌وه بجم، ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ی هه‌مبوه، په‌یوه‌ندی هاو‌پیه‌یه‌ی خه‌بات و مملانی بوون، زیاتر له‌وه‌ی په‌یوه‌ندی پیاویک بیته به‌ژنیکه‌وه تا سنووری تیکه‌لبوونی ته‌واو، له‌و پوه‌وه هه‌ستم به تیکشکانی ته‌واو ده‌کرد، گرنگیه‌کی ته‌واوم به‌م بابه‌ته نه‌ده‌دا، هه‌ستیکی شاراهه‌بوو له‌ناخمه‌وه، شیعر ئه‌وه ده‌خوای له‌شاعیر، که ژیان به‌ته‌نیا له‌سه‌ر ئه‌و بووه‌ستی (پاگرۆ)، به‌تایبه‌تیش ئه‌و کاتانه‌ی که شیعیکی مولته‌زم بی به‌شۆرش و پابوونیک شارستانی ته‌واوه‌وه، هه‌ر له‌باسی په‌یوه‌ندی رۆشنبیری/هه‌ستیاری له‌گه‌ل ژنی خۆر ئاوییدا ده‌نووسی: شیعر به‌ته‌واوی داگیری کردووم، نزیکترین ئافه‌رت له‌منه‌وه به زنجیره‌ی ده‌یه‌م دیت له‌دوای شیعه‌وه، جوړه قه‌ره‌بوو کردنیک هه‌بوو له‌جیاوازی هاو‌پیه‌تیدا...

ده‌ه‌ندی شیعیری:

له‌لایه‌که‌وه دژ به‌بیری چه‌قه‌ستووی شیعیری عه‌ره‌بی ئه‌وکات بووه و له‌لایه‌کی تریشه‌وه پیناچ له‌گه‌ل ناوه دیاره‌کانی شیعیری ئه‌و سه‌رده‌مانه‌دا کۆک بووبی: (خویندنه‌وه‌کانم، په‌یوه‌ندییه‌کی زور قوولیان به‌شارستانی جیهانی پیش ئه‌فلاتونه‌وه هه‌بوو، تا ده‌گاته دوا پیشکه‌وته‌کانی فکری تازه، ئه‌مه‌ش پیچه‌وانه‌ی ئه‌و نه‌وازشه‌بوو که خه‌لک له‌بواری رۆشنبیری ئه‌ده‌به‌وه

ده‌یانواند، بیرکردنه‌وه‌ی باوی ئه‌وکاته ئه‌وه‌بوو: که بیرکردنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فیه‌یه‌وه، ئه‌ده‌ب و به‌تایبه‌تیش شیعر تیکده‌دات، ره‌نگه‌ بیرکردنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فیه‌یه‌وه دیدی شیعیری قوولتر کردمه‌وه بیته‌وه‌ی پاشماوه‌یه‌کی فکری له‌سه‌ر جیه‌لایی، ئه‌و فکری راپۆرتیک سه‌پیننی یان وه‌لامی په‌ندیکی پیشینان بداته‌وه).

له‌زۆرجیگه‌دا، به‌شانازییه‌وه باسی له‌نه‌ژادی خو‌ی و شو‌یه‌یه‌کان ده‌کات، ئه‌گه‌رچی ئاواشیان پیناسه‌ ده‌کات: (شو‌یه‌یه‌وه‌موو گونده‌کانی لوبنان که‌متر ده‌مارگیری تاییفی تیا‌یه)، یان له‌جیگه‌یه‌کیتردا ده‌لی: (باپیرانم ملکه‌چ نه‌بوون بۆ ده‌ره‌به‌گ و پیشه‌ی وه‌ستایی، دروستکردنی خانوویان ده‌کرد و هه‌موو لوبنایی و سوریه‌ک شانازی به‌وه‌وه ده‌کرد، که خانووه‌که‌ی ده‌ستکردی شو‌یه‌ی بیته). زۆرجار هه‌ژاری ونه‌بوونی ناچاری کردووه بپرسی: (چی وای له‌باوکم کرد، ژن بیته و من له‌دایکیم...؟)، یان: (له‌و ده‌مانه‌دا پیش نووستن، هه‌ولمه‌ده‌دا به‌بیته‌وه‌ی نو‌یژ بکه‌م، بیر له‌سروشتی خودا بکه‌مه‌وه، وه‌کو هه‌موو مندالان، خودام به‌پیره‌میدرێکی پیش درێژی نیوان برۆکانی ئالۆسکا وو ترسناک ده‌هاته پینشاو، ره‌نگه‌ له‌م تیرامانه‌ مندالانه‌دا، تیروانینیکی پیشه‌وخت هه‌بووبی له‌سروشتی نه‌مریی و نه‌به‌دید، ئه‌وه‌ش مه‌ودایه‌که مه‌زهنه‌کردنی گرانبوو، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌ر کاتیی، کۆتایی زه‌مه‌نم به‌بیردا هاتبی، هه‌ستم به‌شتیکی وه‌کو هه‌وره‌برووسکه کردووه.

له‌کۆتاییدا، ئاوا گوزارشت له‌مانه‌ش ده‌کات:

باوک: جوړه پیشکه‌وتنیک سروشتی تیا‌بوو، که له هه‌لس و که‌وته گشتیه‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌وت، به‌تایبه‌تیش له په‌روه‌رده‌کردنی ئیمه‌دا، چونکه، ئه‌و هه‌میشه بۆ راستکردنه‌وه‌ی ره‌فتاری ئیمه له‌پوودانی هه‌ر هه‌له‌یه‌کدا، لیدان و سه‌ره‌نشتی تووند وتیژی رهد ده‌کرده‌وه، مامه‌له‌یه‌کی زور نه‌رمونیانی ده‌کردین، نه‌رمونیایی باوکیکی به‌هیز.

دایک: توانای ئه‌و له ئیش وکاردا له‌که‌له‌پووری شو‌یه‌یه‌وه هه‌لقوولابوو، ئه‌و تا به‌ته‌واوی گه‌وره‌ش بوو، ئه‌وه‌ی رهد ده‌کرده‌وه که خزمه‌تکاریکی ژنی هه‌بیته.

خویندنه‌وه‌کانی سه‌ره‌تا، جویران، هه‌له‌بژارده‌ باوه‌کانی عه‌ره‌ب، ئه‌ده‌بی تازه به‌تایبه‌تیش ئه‌ده‌بی تاراوگه، هه‌میشه هه‌ولمه‌داهه زه‌وقی تاکه‌که‌سی زالنه‌که‌م به‌سه‌ر رۆشنبیری گشتیدا، ئه‌ده‌بی ئه‌وروپی به‌گشتی و به‌تایبه‌تی ئه‌ده‌بی ئه‌لمانی، که له‌وه‌رگێرانی ئینگلیزی و فه‌ره‌نسییه‌وه ده‌مخویندنه‌وه، به‌لای منه‌وه شیعیری رۆژئاوایی به‌گشتی، به‌ئوروپی و ئه‌مریکی و سۆشالیستیسه‌وه، هه‌ندی کاملبوونیان ده‌وی.